

verdween het zwaard zo plotseling? 'Daar had hij een goede reden voor. Zodra dit onoverwinnelijke zwaard in handen zou komen van gespuis kon het nooit meer onfeilbaar het recht laten zegevieren. Ter bescherming hief het zichzelf op'. 'En de rovers'? 'Die zullen gestraft worden van hogerhand', zei de smid en wees naar boven. Peinzend reed de edelman richting de abdij en keek omhoog. "s Heren wegen zijn ondoorgrondelijk'. wist hij.

'Zo', zei Opa. 'De mouw is leeg. Dit was het verhaal van het verdwenen zwaard. Het is weer teruggevonden. Dat hebben jullie op school

kunnen constateren. Reden voor een bescheiden feestje. Wie lust er een ijsje". Soufian vroeg zich af of het dan echt gebeurd was. Ara lachte, die wist wel beter. 'De duim van mijn opa is heel dik, zegt mijn moeder altijd, daar vult hij heel zijn mouw mee en als het zo uitkomt, meer dan dat'. 'O', zei Soufian wat beteuterd. 'Maar het was een mooi verhaal mijnheer. mag ik het vertellen op de weeksluiting'. 'Tuurlijk jongen', bromde opa. 'Zeg maar dat je weet wat er gebeurd is met het zwaard en vertel samen met Ara mijn verhaal. Het verhaal van het gevonden zwaard op het terrein van het klooster' en grinnikend liepen ze de deur uit om in het oude dorp een ijsje te halen.

Wat zou je tijdens dit mini-project over de vroege Middeleeuwen kunnen doen:

- # Schrijf je eigen verhaal over het zwaard
 - # Maak er illustraties bij of maak een stripboek over jouw verhaal.
 - # Ontwerp het mooiste zwaard
 - # Zwaardgevechten (waarbij je elkaar niet mag raken)
 - # Kleding maken met oude t-shirts van een grote maat, mouwen er vanaf, rood tempelierskruis erop schilderen en klaar. Een oud wit laken kan ook, gat middenin, kruis erop en klaar
 - # Middeleeuws brood bakken (<https://coquinaria.nl/middeleeuws-brood/>)
 - # Wilgentenen verzamelen en laten drogen om mee te vlechten, manden of onderzetters
 - # Weven, op een klein weefraam, of om karton gespannen draden, waar tussendoor de wol geweven kan worden.
 - # <https://youtu.be/B0Me8KVWb6c>
 - # Buideltje maken van leer, door gaten in de rand van een ronde cirkel van leer te slaan, een koord er doorheen te halen en dicht te knopen, voor aan de riem.
 - # <https://youtu.be/XUGXglaXErI>
 - # Kannetjes/bekers/borden kleien van chamotteklei.
 - # Touw aanslaan: zie het filmpje van de ambachten onderaan deze rij.
 - # Teken met houtskool
 - # Maquette van een kleine nederzetting maken.
 - # Stokpaarden maken van stokken met een oude sok.
 - # Munten slaan uit blik, laat ze maar rammelen in je leren buideltje.
- <https://youtu.be/UjuYlaV6tMo>
- Het opgegraven zwaard is hopelijk in oktober en november in de bibliotheek De 2e Verdieping in het stadhuis te bezichtigen.

TIJDWIJZER

Een reis door het verleden van het oude en nieuwe Gein

Opgegraven in Het Klooster: een ridderzwaard uit de middeleeuwen

Een filmpje over de vondst van het opgegraven zwaard op het terrein van het Klooster: <https://youtu.be/LmxbJBtWOvl>. Naar aanleiding van dat bericht begint natuurlijk de fantasie te werken. Daardoor ontstond dit verhaal.

Soufian en Ara stormden de kamer binnen van de opa van Ara. Hij woonde in een verzorgingsflat met uitzicht op de Lek. 'Ho, ho lieve kinderen, waar is de brand' grinnikte opa die in zijn stoel voor het raam een boek zat te lezen. Ara vertelde opa opgewonden dat er een echt zwaard was gevonden op het terrein van het klooster. 'Een echt zwaard opa, van een ridder of van een edelman, hier vlakbij. Hier en daar wat butsen en verder nog bijna helemaal heel, stel je voor. De meester zegt dat de onderzoekers denken, dat er flink mee gevochten is. Het is een slagzwaard en moet zo'n 800 jaar oud zijn. Edelmannen' ze zuchtte en keek hemels naar boven. 'Goeie vangst', vond opa. Hij knoopte zijn mouw los, keek erin en grapte: 'Laat er nou toevallig net een verhaal in mijn mouw gekropen zijn en jullie raden het nooit, maar het gaat toevallig over een verdwenen zwaard' Hij boog zich een beetje voorover. 'Als jullie tijd hebben wil ik het best vertellen.' zei hij, met een knipoog er achteraan. 'Maar eerst een glaasje water of willen jullie thee'.

Soufian en Ara kenden de verhalen van opa inmiddels en toen opa met het water terugkwam, schoven ze op de grond bij zijn stoel. Een en al oor.

Het verdwenen zwaard.

'Er was eens, lang geleden, een edelman die op weg was van Traiectum naar Dorestad. Halverwege zocht hij een smederij op om zijn paard te laten verzorgen. Daar overkwam hem het volgende:

Uit de oude smederij klonken de hamerslagen op het aambeeld en maakten hun eigen lied. Er bovenuit zong een knecht uit volle borst mee, terwijl hij buiten de smidse het paard van een edelman onder zijn hoede had genomen, de hoeven schoon schraapte en van nieuwe hoefijzers voorzag. Het was een lied van verlangen. 'Je had troubadour moeten worden', lachte de edelman. 'Bespeel je de luit?' 'Haha, nee Heer', antwoordde de knecht. 'Ik ken alleen mijn eigen stem op het ritme van het slagen van de smid'. 'Er moet wel iets heel moois op het aambeeld liggen als de slagen dit prachtige lied omhoog laten borrelen' zei de edelman.

Trots krulde de mondhoeken van de knecht omhoog en veegde een rode blos over zijn wangen.

'Mijn meester maakt de mooiste zwaarden uit de hele omtrek, Heer. Men spreekt van

onverwoestbaar en van toverkracht. 'Een goed zwaard overwint zichzelf en strijdt voor rechtvaardigheid', zegt mijn meester altijd'.

De edelman keek hem peinzend aan. 'Dat zijn wijze woorden voor een smid', merkte hij op. 'Ik zou graag eens kennis met hem maken'. 'Als hij een zwaard aan het smeden is kunnen we hem niet storen, Heer. Een zwaard, ononderbroken uit een stuk gesmeed geeft het onoverwinnelijke kracht'.

De Edelman keek om zich heen. De abd uit het klooster had hem voor de nacht een veilige slaappleats aangeboden. De volgende dag zou hij zijn tocht pas voortzetten, maar vanavond had hij, voordat de maaltijd in de refectory zou worden opgediend, tijd om een praatje met deze smid te gaan maken. De woorden van de knecht hadden zijn nieuwsgierigheid gewekt. Zo'n bijzonder zwaard moest hij met eigen ogen aanschouwen.

in de avond wandelde hij naar de smederij, waar de smid op het bankje voor zijn werkplaats zat, met een verhit gezicht en zijn leren voorschoot nog voor. De knecht was nergens te bekennen. 'Beste smid', zei de edelman. 'Uw knecht vertelde mij uw bijzondere gave'. 'Knechten en dienstmaagden kunnen beter de oren spitsen en de lippen sluiten' bromde de smid en streek over zijn grijze baard. 'Hij was trots op zijn meester', zei de edelman, 'en hij had denk ik gelijk. Het zwaard dat U smeedde, was dat in opdracht of is het te koop'. De smid had de edelman al gewikt en gewogen. 'Vertel me eens, als U het zwaard in handen had, wat zou U ermee gaan doen, Heer'. 'Ik zou het met eerbied dragen en alleen uit de schede halen als daar directe aanleiding voor was. ik gebruik het zwaard zodat het

recht zal zegevieren straks op mijn kruisvaarders tochten. Een goed zwaard zou me zeer ten dienste zijn'. De smid stond op, beende naar binnen en kwam met het zwaard naar buiten. Terwijl hij het zwaard bij het gevest uit de schede trok, orakelde hij met luide stem: 'Wie mij lief heeft, bescherm ik, wie mij onachtzaam gebruikt voor dood en verderf krijgt met mijn kracht te maken en zal zijn kruis moeten dragen'. Waarna hij het zwaard ophief, zodat het blikkerde in de laatste zonnestrallen. De edelman was onder de indruk en boog eerbiedig zijn hoofd bij het zien van dit prachtige kunstwerk. De smid overhandigde hem het zwaard en vroeg hem hoe hij er zeker van kon zijn dat de edelman te vertrouwen was. 'Met de hand op mijn hart bezweer ik U, 'Een man een man, een woord een woord' en het woord van een edelman is meer dan ik U geven kan'. Toch diepte hij nog een leren buideltje op waar tien zilveren munten in zaten. Dit moet genoeg zijn om uw aambeeld en de hamer opnieuw te laten zingen'. 'Ruim voldoende, Heer' antwoordde de smid. 'Gebruik het zwaard met ziel en zaligheid'.

De edelman stak het zwaard weg en liep peinzend terug naar de abdij, net op tijd voor een eenvoudig maal in de refter, dat door hem en de monniken zwijgend werd genuttigd. Alleen in de stilte op zijn brits legde hij het zwaard naast hem neer en viel, met een hand op het gevest, in slaap. De volgende morgen nog voor de zon helemaal op was, nam de abd afscheid van hem en zegende de edelman en zijn zwaard. Daarop gaf deze zijn paard de sporen.

Jaren verstreken en de vrome edelman werd een dapper kruisvaarder, die onoverwinnelijk scheen. Het zwaard had menig keer het recht laten zegevieren, precies zoals

de
meestersmid
voorspeld had.

Toen zijn zoon hem op zou volgen en eveneens ging strijden in de kruistochten, besloot de edelman nog eenmaal de meestersmid te bezoeken om een zwaard voor zijn zoon aan te schaffen.

Bij een groot meer vlakbij de kleine nederzetting waar de smidse was, besloot hij even te rusten en viel van vermoeidheid in slaap.

In de bossen rond het meer joegen brutale groepen roofridders op geld en goederen. Een van hen had de edelman al van verre aan zien komen en zijn vrienden gewaarschuwd. Hun leider wist dat hij behoedzaam te werk moest gaan, omdat de man een kruisvaarder was getuige het geborduurde kruis op zijn borst.

Hij gebaarde zijn vrienden stil te zijn en sloop op de slapende edelman af. Voordat hij ook maar iets kon doen had de roofridder het zwaard uit de schede getrokken en stond met de punt van het zwaard recht boven het hart van zijn slachtoffer. 'Je geld of je leven', dreigde zijn belager, maar hij had de woorden nog niet uitgesproken of er klonken slagen van een hamer op een aambeeld

en daar bovenuit zong een sonore stem een lied van verlangen.

De roofridder stond als aan de grond genageld net als zijn makkers en hij liet van schrik het gevest los. Het zwaard bleef echter trillend staan in de lucht, draaide zich vliegensvlug om en de punt wees nu naar de overvaller. Een galmende stem klonk! 'Wie mij lief heeft bescherm ik, wie mij onachtzaam voor dood en verderf gebruikt, krijgt met mijn kracht te maken en zal zijn kruis moeten dragen'. De mannen wendden zich angstig af, overtuigd dat het zwaard behekst moest zijn en sloegen snel een kruis. Op dat moment vloog het zwaard met drie grote omwentelingen richting het meer, bleef even boven het drabbige water hangen en dook de diepte in. De overvallers vlogen hals over kop en sidderend van angst terug naar de bossen. De edelman, nauwelijks bekomen van de wrede verstoring en het wonderlijke voorval, zette spoorlags zijn tocht voort. Hij had een dringende vraag voor de meestersmid.

Deze zat op zijn vertrouwde plek voor de hut en streek over zijn baard. 'Ik wist dat U komen zou, Heer. Het zwaard voor Uw zoon is klaar en heeft dezelfde eigenschappen als het Uwe'. De edelman was niet verbaasd over de voorkennis van de smid. 'Slechts een vraag nog, Meester. Waarom

